

Évközi 33. Vasárnap A

Így szól az Úr: Az én gondolatom a béke és nem a pusztulás; hívjatok segítségül, meghallgatlak titeket. (Jer 29,11.12)

Olvasmány

Példabeszédek 31,10-13.19-20.30-31

Derék asszonyt ki talál? Értéke a gyöngyét messze meghaladja. Férje egész szívével ráhagyatkozik, és nem jár rosszul vele. Mindig javára van, sohasem kárára, életének minden napján. Előteremti a gyapjút és a kendert, és mindent beszerez ügyes kézzel.

Kinyújtja karját a guzsaly után, és kezével megfogja az orsót. Kiterjeszti kezét az elnyomott fölé, a szűkölködőnek meg karját nyújtja.

Csalfa dolog a báj, a szépség mulandó, de az istenfélő asszony dicséretet érdemel. Magasztaljátok keze munkájáért, és a városkapuknál dicsérjétek tetteit.

Szentlecke

1 Tesszalonikiékhez 5,1-6

Testvéreim! Ami az Úr eljövételének idejét és óráját illeti, arról nem szükséges írnom. Hiszen jól tudjátok ti is, hogy az Úr napja úgy érkezik el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondogatják: "Béke és biztonság", akkor éri őket hirtelen a pusztulás, akárcsak a várandós asszonyt a fájdalom. És nem lesz menekvés számukra!

De ti, testvérek, nem jártok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára meglephetne titeket. Hiszen mindnyájan a világosság és a nappal fiai vagytok.

Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé. Ne aludjunk hát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok!

Abban az időben Jézus a következő példabeszédet mondta tanítványainak: Egy ember egyszer idegenbe készült, ezért összehívta szolgálait, és rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán útra kelt.

Hosszú idő elteltével megjött a szolgák ura, és számadást tartott velük. Jött az, aki öt talentumot kapott: hozott másik ötöt is, és így szólt: "Uram, öt talentumot adtál nekem, nézd, másik ötöt nyertem rajta." Az úr így válaszolt: "Jól van, te derék és hűséges szolga! A kevésben hű voltál, sokat bízok rád: Menj be urad örömébe!"

Elmélkedés

Máté megpróbálja a múlt vasárnaphoz hasonlóan példabeszédek segítségével közel hozni hozzánk a mennyek országa képét. Most egy emberhez hasonlítja, aki elutazik és vagyonát szolgálira bízta, mindenkire képességei szerint. A vagyonnal való bánásmód felelősségérzetet, bátorságot és figyelmet igényel.

Mindegyikünknek különböző képességei vannak, de a cél ugyanaz. Ezért néhány alapvető végkövetkeztetést levonhatunk utunkra és az Ország érkezésére vonatkozólag:

1.) Jó, hogy különbözőek vagyunk és különböző adottságaink vannak. De mindegyikünk előtt áll egy legfelső mérték, amit elérhet tanulásban, tevékenységben és befogadásban. Erre kell törekednünk és Isten azt fogja megkérdezni tőlünk, hogy megtettünk-e érte minden tőlünk telhetőt.

2.) Mindenkinek saját útját kell járnia, saját feladatát betöltenie. Isten életünk végén nemcsak azt fogja kérdezni, hogy mit tettünk, hanem azt is, hogyan. Az okos szolga "jó és hűséges": nem fárad bele semmilyen nehézség közepette, hogy Ura érkezését várja, közben nemcsak a jövőről álmodozik, hanem dolgozik a rábízott "talentumokkal" saját körülményei között.

3.) Nem tudjuk, hogy az "Úr napja", a beteljesedés napja mikor jön el. Talán korábban, mint gondolnánk. Addig ránk hagyták, hogy hitünkön dolgozzunk és ez idő alatt növekedjünk és érleljünk. Életünk végére annyira meg kellene érniünk, hogy készek legyünk mindent odaadni, mindent kockára tegyünk, hogy minél jobban megnyílhasunk Krisztus szeretetére.

Ezeket az alapelveket irányvonalnak tekinthetjük, amelyhez életünket igazíthatjuk. Mind egyénileg, mind közösségileg elég éberek vagyunk-e, merünk-e kockáztatni, készek vagyunk-e megnyílni Krisztus igéjére és szeretetére, hogy továbbvigyük? Vagy nem sokkal inkább – egyénileg is és közösségileg is – Isten meglehetősen álomszuszi és kockázatvállalástól féltő népe vagyunk-e, akik félelemből, fantáziaszegénységből és kezdeményezőkétség hiányában az "ige őrzői" lettek? Továbbra is csak őrizni fogjuk az ígét, ahelyett, hogy hagynánk, hogy Isten mindig újra szóljon mostani világunkhoz, mostani történelmünkhöz? Imádkozzunk ma azért, hogy bátrak és elkötelezettek legyünk Isten üzenetének befogadására és továbbadására.

Évközi 33. Vasárnap A

Így szól az Úr: Az én gondolatom a béke és nem a pusztulás; hívjatok segítségül, meghallgatlak titeket. (Jer 29,11.12)

Olvasmány

Példabeszédek 31,10-13.19-20.30-31

Derék asszonyt ki talál? Értéke a gyöngyét messze meghaladja.

Férje egész szívével ráhagyatkozik, és nem jár rosszul vele. Mindig javára van, sohasem kárára, életének minden napján. Előteremti a gyapjút és a kendert, és mindent beszerez ügyes kézzel.

Kinyújtja karját a guzsaly után, és kezével megfogja az orsót. Kiterjeszti kezét az elnyomott fölé, a szűkölködőnek meg karját nyújtja.

Csalfa dolog a báj, a szépség mulandó, de az istenfélő asszony dicséretet érdemel. Magasztaljátok keze munkájáért, és a városkapuknál dicsérijétek tetteit.

Szentlecke

1 Tesszalonikiekhez 5,1-6

Testvéreim! Ami az Úr eljövételének idejét és óráját illeti, arról nem szükséges írnom. Hiszen jól tudjátok ti is, hogy az Úr napja úgy érkezik el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondogatják: "Béke és biztonság", akkor éri őket hirtelen a pusztulás, akárcsak a várandós asszonyt a fájdalom. És nem lesz menekvés számukra!

De ti, testvérek, nem jártok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára meglephetne titeket. Hiszen mindnyájan a világosság és a nappal fiai vagytok. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé. Ne aludjunk hát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok!

Evangélium

hosszabb forma: Máté 25,14-30

Abban az időben Jézus a következő példabeszédet mondta tanítványainak: Egy ember egyszer idegenbe készült, ezért összehívta szolgáit, és rájuk bizta vagyonát. Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán útra kelt. Aki öt talentumot kapott, menten elkezdett vele kereskedni, és másik ötöt nyert rajta. Ugyanígy az is, aki kettőt kapott: másik kettőt szerzett. Az pedig, aki csak egyet kapott, elment, ásott egy gödröt, és elrejtette a földbe urának ezüstjét.

Hosszú idő elteltével megjött a szolgák ura, és számadást tartott velük. Jött az, aki öt talentumot kapott: hozott másik ötöt is, és így szólt: "Uram, öt talentumot adtál nekem, nézd, másik ötöt nyertem rajta." Az úr így válaszolt: "Jól van, te derék és hűséges szolga! A kevésben hű voltál, sokat bízok rád: Menj be urad örömébe!" Jött az is, aki két talentumot kapott, és így szólt: "Uram, két talentumot adtál nekem, nézd, másik kettőt nyertem rajta." Az úr így válaszolt: "Jól van, te derék és hűséges szolga! A kevésben hű voltál, sokat bízok rád: Menj be urad örömébe!"

Végül jött az is, aki csak egy talentumot kapott. Így szólt: "Uram! Tudtam, hogy kemény ember vagy, ott is aratsz, ahová nem vetettél, és onnan is szüretelsz, ahová nem ültettél. Félelmemben elmentem hát és elástam a földbe a talentumodat. Nézd, ami a tied, visszaadom neked!" Válaszul az úr ezt mondta neki: "Te gonosz és lusta szolga! Ha tudtad, hogy aratok ott is, ahová nem vettem, és szüretelek onnan is, ahová nem ültettem, ezüstjeimet a pénzváltóknak kellett volna adnod, hogy ha megjövök, kamatostul kapjam vissza! Vegyétek csak el tőle a talentumot és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van! Mert akinek van, annak még adnak, hogy bővelkedjék; és akinek nincs, attól még azt is elveszik, amije van! Ezt a hasznavehetetlen szolgát pedig vessétek ki a külső sötétségre! Ott sírás lesz és fogcsikorgatás!"

Elmélkedés

Máté megpróbálja a múlt vasárnaphoz hasonlóan példabeszédek segítségével közel hozni hozzánk a mennyek országa képét. Most egy emberhez hasonlítja, aki elutazik és vagyonát szolgálra bízta, mindenkire képességei szerint. A vagyonnal való bánásmód felelősségérzetet, bátorságot és figyelmet igényel.

Mind egyikünknek különböző képességei vannak, de a cél ugyanaz. Ezért néhány alapvető végkövetkeztetést levonhatunk utunkra és az Ország érkezésére vonatkozólag:

- 1.) Jó, hogy különbözőek vagyunk és különböző adottságaink vannak. De mindegyikünk előtt áll egy legfelső mérték, amit elérhet tanulásban, tevékenységben és befogadásban. Erre kell törekednünk és Isten azt fogja megkérdezni tőlünk, hogy megtettünk-e érte minden tőlünk telhetőt.*
- 2.) Mindenkinek saját útját kell járnia, saját feladatát betöltenie. Isten életünk végén nemcsak azt fogja kérdezni, hogy mit tettünk, hanem azt is, hogyan. Az okos szolga "jó és hűséges": nem fárad bele semmilyen nehézség közepette, hogy Ura érkezését várja, közben nemcsak a jövőről álmodozik, hanem dolgozik a rábízott "talentumokkal" saját körülményei között.*
- 3.) Nem tudjuk, hogy az "Úr napja", a beteljesedés napja mikor jön el. Talán korábban, mint gondolnánk. Addig ránk hagyták, hogy hitünkön dolgozzunk és ez idő alatt növekedjünk és érleljünk. Életünk végére annyira meg kellene érniünk, hogy készek legyünk mindent odaadni, mindent kockára tegyünk, hogy minél jobban megnyílhassunk Krisztus szeretetére. Ezeket az alapelveket irányvonalnak tekinthetjük, amelyhez életünket igazíthatjuk. Mind egyénileg, mind közösségileg elég éberek vagyunk-e, merünk-e kockáztatni, készek vagyunk-e megnyílni Krisztus ígéjére és szeretetére, hogy továbbvigyük? Vagy nem sokkal inkább – egyénileg is és közösségileg is – Isten meglehetősen álomszuszi és kockázatvállalástól féltő népe vagyunk-e, akik félelemből, fantáziaszegénységből és kezdeményezőképtelenség hiányában az "ige őrzői" lettek? Továbbra is csak őrizni fogjuk az igét, ahelyett, hogy hagynánk, hogy Isten mindig újra szóljon mostani világunkhoz, mostani történelmünkhöz? Imádkozzunk ma azért, hogy bátrak és elkötelezettek legyünk Isten üzenetének befogadására és továbbadására.*